

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17C/244/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113226727
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kováčiková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6113226727.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Máriou Kováčikovou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zast. AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému O. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. K. K., t.č. bytom O., V. E. X, štátny občan SR, v konaní zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom AK Bratislava, Zámocká 8, za účasti vedľajšieho účastníka VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, v konaní zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom AK Bratislava, Zámocká 8, pre zaplatenie 1 428,71 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh žalobcu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 1 027,56 Eur v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalovaného a vedľajšieho účastníka, vedený v F. K., Q..A.. Č. Ú. A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania platobného rozkazu pre zaplatenie sumy 1 428,71 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný s právnym predchodcom žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. uzatvoril dňa 13. 04. 2006 Zmluvu č. 1518185251, na základe ktorej právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol peňažné prostriedky. Zmluva bola uzavretá podľa § 497 Obchodného zákonníka. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 02. 2011 nadobudol pohľadávku voči žalovanému žalobca. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1 457,48 Eur pozostávajúca z istiny vo výške 1 428,70 Eur, úroku z omeškania vo výške 28,77 Eur, ktorý si žalobca v konaní neuplatnil.

Tunajší súd vydal dňa 18. 12. 2013 pod č.k. 10RO/340/2013-37 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 428,71 Eur s prísl. a na náhradu trov konania. Platobný rozkaz sa nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk a preto bol uznesením tunajšieho súdu zo dňa 19. 11. 2014 zrušený.

Dňa 22. 10. 2014 oznámil vstup do konania vedľajší účastník na strane žalovaného a to občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, v konaní zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom AK Bratislava, Zámocká 36.

Tunajší súd žalovanému doručoval opis návrhu spoločne s uznesením zo dňa 12. 02. 2015, ktorým ho súd vyzval, aby sa v lehote 15 dní k veci písomne vyjadril. Žalovaný zásielku prevzal dňa 08. 12. 2015, k veci sa písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník v písomných vyjadreniach zo dňa 09. 04. 2015, 06. 04. 2016 a 05. 05. 2016 uviedol, že uzavretá zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka a namietal aktívnu legitímáciu žalobcu s poukazom na ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., v zmysle ktorého pre platnosť postúpenia pohľadávky je potrebné splniť určité podmienky a to postupiteľnosť bankovej pohľadávky, predchádzajúca písomná výzva klientovi, omeškanie klienta viac ako 90 dní. Čo sa týka výzvy klientovi, vedľajší účastník poukázal na tú skutočnosť, že nepredložením dôkazu o odoslaní výzvy žalobca neunesol dôkazné bremeno zo splnenia tejto povinnosti, pretože žalobca musí preukázať, že výzvu skutočne banka žalovanému aj zaslala a že žalovanému bola aj doručená. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 12. 03. 2015, č.k. 9C/153/2014, rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 02. 04. 2015, č.k. 3C/206/2014 a rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. 03. 2015, č.k. 20C/20/2014. Taktiež poukázal na tú skutočnosť, že žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaný bol v omeškaní aspoň 90 dní. Zároveň vzniesol námietku premlčania s poukazom na čl. 7 bod 7.6.1 všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorého, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo podľa písm. a/ ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktorá trvá viac ako 10 dní alebo podľa písm. b/ ak je klient v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená podľa písm. a/ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. V danom prípade je premlčacia doba 3-ročná, plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz a ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto vyplýva, že ak žalobca mal právo zosplatiť úver v čase omeškania hociktorej splátky, toto právo sa premlčuje vo všeobecnej premlčacej dobe. Od tejto doby sa mohol celý úver stať splatným, čím začala plynúť premlčacia doba všetkých splátok.

Podľa názoru vedľajšieho účastníka, právny predchodca žalobcu v rozpore so zákonom postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania na žalobcu a keďže neboli dodržané všetky podmienky postúpenia pohľadávky, žalobca nie je oprávnený z hmotného práva uplatňovať voči žalovanému žiadne nároky. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Právny zástupca žalobcu v konaní uviedol, že zotrúva na písomne podanej žalobe, taktiež na vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené. Čo sa týka požiadavky súdu na predloženie dokladu o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky, ako aj výzvy právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie dlžnej čiastky, touto žalobca nedisponuje, pretože keby bol týmito disponoval, bol by ich predložil súdu. Následne právny zástupca žalobcu uviedol, že disponuje výpoveďou zmluvy o bežnom účte zo dňa 14. 10. 2010 a teda došlo k ukončeniu tohto vzťahu, doručenkou však nedisponuje. Nevedel sa vyjadriť, či dňom 18. 01. 2008 nastala splatnosť poskytnutého úveru, ale má za to, že splatnosť úveru nastala až doručením výpovede zmluvy o bežnom účte zo dňa 14. 10. 2010.

Žalovaný v konaní uviedol, že v súčasnej dobe je prihlásený na trvalý pobyt M. K. K. a na doručovanie písomností uviedol korešpondenčnú adresu V. E. X, O.. Nevedel sa vyjadriť, akú sumu z poskytnutého úveru vyčerpал a či to mohla byť suma 1 428,71 Eur, pričom nepoprel, že takáto pohľadávka mohla vzniknúť. Taktiež sa nevedel vyjadriť, či vyčerpал sumu 15 689,29 Eur a uhradil sumu 14 260,58 Eur. Podpis na žiadosti o poskytnutie kontokorentného úveru - flexidebetu nespochybnil. Taktiež nespochybnil podpis na žiadosti o navýšenie kontokorentného úveru - flexikreditu.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka a žalovaného uviedol, že zotrúva na stanovisku vedľajšieho účastníka, ktoré bolo doručené súdu dňa 07. 04. 2016, v ktorom jednoznačne namietli aktívnu legitímáciu žalobcu pre nedodržanie podmienok ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, o čom predložili aj rozsudky Krajského súdu v Trenčíne a Krajského súdu v Žiline. Navrhol žalobu zamietnuť, nakoľko žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie tejto žaloby. V prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania. Čo sa týka doručovania oznámenia o postúpení pohľadávky v roku 2011, v tom čase bol žalovaný v Anglicku.

Účastníkom konania bolo dané poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a právny zástupca žalobcu navrhol doplnenie dokazovania na ozrejmienie a pripojenie doručenky o vypovedaní zmluvy o bežnom účte a to

zo dňa 14. 10. 2010, ako aj výzvy na zaplatenie zo dňa 18. 01. 2008. Súd navrhovaný dôkaz nevykonal, nakoľko

Súd z fotokópie Žiadosti o poskytnutie kontokorentného úveru - flexidebetu zo dňa 13. 04. 2006 zistil, že žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu Všeobecnú úverovú banku, a.s. o poskytnutie kontokorentného úveru - flexidebetu.

Súd z fotokópie Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 02. 2011 zistil, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

Súd z fotokópie Pokusu o zmier zo dňa 22. 08. 2013 zistil, že právny zástupca žalobcu doručoval žalovanému pokus o zmier, ktorým ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1 781,58 Eur najneskôr do 29. 08. 2013.

Tunajší súd výzvou zo dňa 04. 02. 2016 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby súdu doručil oznam o výške vyčerpaných finančných prostriedkov, prehľad čerpania a splátok poskytnutého úveru, oznámenie o postúpení pohľadávky a doručku žalovaného, výzvu právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie dlžnej čiastky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 + doručku žalovaného o doručení tejto výzvy žalovanému a o oznámenie, kedy nastala splatnosť úveru.

Súd z odpovede na výzvu súdu zo strany právneho zástupcu žalobcu zo dňa 11. 04. 2016 zistil, že dňa 21. 09. 2001 uzavrel pôvodný veriteľ so žalovaným Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúctu a na základe žiadosti žalovaného zo dňa 13. 04. 2006 bol pôvodným veriteľom poskytnutý žalovanému úverový rámec vo výške 497,91 Eur a dňa 15. 05. 2006 žalovaný požiadal na základe žiadosti o navýšenie kontokorentného úveru na sumu 730,27 Eur. Zároveň predložil prehľad histórie transakcií na bežnom účte, z ktorých vyplývajú debetné operácie a to výbery v hotovosti a odchádzajúce platby z účtu vo výške 14 663,63 Eur, poplatky vo výške 216,52 Eur a kreditné operácie, prijaté platby a kreditné úroky vo výške 14 260,58 Eur a rozdiel medzi debetnými operáciami a kreditnými operáciami predstavuje sumu 1 428,71 Eur, čo je žalovaná suma.

Súd z fotokópie žiadosti žalovaného zo dňa 15. 05. 2006 zistil, že žalovaný požiadal o navýšenie kontokorentného úveru - flexikreditu.

Súd z potvrdenia o poskytnutí flexidebetu zo dňa 13. 04. 2006 zistil, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. potvrdila poskytnutie kontokorentného úveru - flexidebetu vo výške 15 000,-- Sk.

Súd z potvrdenia o poskytnutí flexidebetu zo dňa 15. 05. 2006 zistil, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka potvrdila poskytnutie kontokorentného úveru - flexidebetu vo výške 22 000,-- Sk.

Súd z fotokópie výzvy na zaplatenie adresovanej právnym predchodcom žalobcu Všeobecnou úverovou bankou, a.s. žalovanému zistil, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. oznámila žalovanému nepovolené prečerpanie vo výške 23 290,99 Sk a z tohto dôvodu vypovedala dodatok k zmluve o bežnom účte o poskytnutí kontokorentného úveru a zrušila limit prečerpania prostriedkov na účte ku dňu 18. 01. 2008 a zároveň vyhlásila, že sa záväzok stal okamžite splatným.

Súd z fotokópie výpovede zmluvy o bežnom účte zo dňa 14. 10. 2010 zistil, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vypovedala Zmluvu o bežnom účte č. 1518185251 s účinnosťou ku koncu druhého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom mu bude výpoveď doručená.

Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení zo dňa 12. 05. 2016 uviedol, že žalobca v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať. Žalobca zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky a taktiež že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre

platné postúpenie pohľadávky s tým, že s nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo Zákona o bankách. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle § 50 ods. 1 zákona o bankách. Poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný bol ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1 139 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaného so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol 1 rok. Vzhľadom k dikcii ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách a s poukazom na to, že omeškanie žalovaného trvalo nepochybne viac ako rok, právny zástupca žalobcu zastáva názor, že pôvodný veriteľ by konal v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanému nezaslal. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. 03. 2015, č.k. 12C/63/2014 s tým, že samotné nepreukázanie písomnej výzvy za stavu, že banka splnenie tejto povinnosti vyhlasuje v zmluve o postúpení pohľadávky, nemôže zneplatniť zmluvu o postúpení pohľadávky. Nedoručenie písomnej výzvy právnym predchodcom žalobcu žalovanému žalovaný v konaní nenamietal. Je nepravdepodobné, že by právny predchodca žalobcu pri tak dlhom omeškaní dlžníka zostal nečinný a nevyzval dlžníka k plneniu omeškaných splátok. S ohľadom aj na situáciu predpokladanú v § 92 ods. 8 citovaného zákona, podľa ktorého, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol 1 rok, keďže omeškanie dlžníka trvalo nepochybne viac ako 1 rok, je súd názoru, že postúpenie pohľadávky nebolo viazané ani na písomnú výzvu banky. Zároveň poukázal na výzvu zo dňa 18. 01. 2008.

Súd z fotokópie Zmluvy o bežnom účte zo dňa 21. 09. 2001 zistil, že žalovaný s právnym predchodcom žalobcu VÚB, a.s. uzavrel zmluvu o bežnom účte „študentské konto“.

Súd z fotokópie oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 28. 02. 2011 zistil, že právny predchodca žalobcu VÚB banka, a.s. oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu, o čom pripojil podací hárok.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, podľa stavu ku dňu 21. 09. 2001, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, podľa stavu ku dňu 21. 09. 2001, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, podľa stavu ku dňu 21. 09. 2001, ak je dlžník v omeškaní s vrátením než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 1 ods. 3 veta prvá zákona č. 636/1992 Zb., podľa stavu ku dňu 21. 09. 2001, tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb v prípadoch, keď k plneniu dochádza na území SR.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ a písm. g/ zákona č. 634/1992 Zb., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti a službou akákoľvek činnosť, ktorá je určená na ponuku spotrebiteľovi s výnimkou činnosti podľa osobitných predpisov.

Podľa § 23a ods. 1, 2 zákona č. 633/1992 Zb., podľa stavu ku dňu 21. 09. 2001, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať:

a/ neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán:

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,
2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu,

b/ podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., podľa stavu ku dňu 21. 09. 2001 a podľa stavu ku dňu 13.04.2006, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z., podľa stavu ku dňu 21. 09. 2001 a ku dňu 13.04.2006 veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zák.č. 258/2001 Z.z. podľa stavu ku dňu 21.09.2001 a ku dňu 13.04.2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., podľa stavu ku dňu 21. 09. 2001 a ku dňu 13.4.2006, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 46 ods. 1 O.z., písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

Podľa § 52 ods. 1 O.z. v znení účinnom od 01. 04. 2004, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené vo 8. časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 O.z. v znení účinnom od 01. 04. 2004, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 O.z. v znení účinnom od 01. 04. 2004, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 O.z. v znení účinnom od 01. 04. 2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 879f ods. 3 O.z., spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a § 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 879f ods. 4 O.z., ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, § 54 a § 57 tohto zákona podľa ods. 3 sú neplatné po uplynutí 3 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovy alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa ods. 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa ods. 3.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, premlčacia doba je 4 roky.

Ustanovenie § 392 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka určuje, že pri práve na plnenie záväzku beží premlčacia doba odo dňa, kedy mal záväzok splniť alebo malo byť začaté s jeho plnením (doba splatnosti).

Podľa § 100 ods. 1 O.z., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ustanovenia § 101 O.z., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 110 ods. 1 O.z., ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu a do výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo. Ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 451 ods. 1, 2 O.z., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 O.z. ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 107 ods. 1 O.z., právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 524 ods. 1 O.z. v znení neskorších predpisov, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite, dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník) aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol 1 rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 O.z., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Tunajší súd v danom prípade, na základe vyššie vykonaného dokazovania, mal preukázané, že žalovaný dňa 21. 09. 2001 uzavrel s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o bežnom účte podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bolo zriadenie bežného účtu č. 151818525/0200. Dňa 13. 04. 2006 právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. poskytla žalovanému kontokorentný

úver - flexidebet vo výške 15 000,-- Sk a dňa 15. 05. 2006 poskytla kontokorentný úver - flexidebet vo výške 22 000,-- Sk. K poskytnutiu kontokorentného úveru - flexidebetu došlo na základe žiadosti žalovaného zo dňa 13. 04. 2006 a zo dňa 15. 05. 2006. Žalovaný uskutočnil výbery vo výške 14 663,63 Eur a uhradil sumu 14 260,58 Eur, čo vyplýva z odpovede právneho zástupcu žalobcu zo dňa 11. 04. 2016, ako aj prehľadu čerpaní a úhrad, pričom žalovaný výbery, ako aj platby nespochybnil. Dňom 18. 01. 2008 právny predchodca žalobcu zosplatnil úver a na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 02. 2011 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu a teda k zosplatneniu úveru došlo pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky. Postúpenie pohľadávky právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil dňa 28. 02. 2011 na adresu do Q., pričom právny predchodca žalobcu nepredložil tunajšiemu súdu doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky. Súd má ale za to, že k doručovaniu tohto oznámenia došlo, vzhľadom k tomu, že žalovaný sa v tom čase nachádzal mimo územia SR a teda právny predchodca žalobcu mal k dispozícii adresu žalovaného v Q., nakoľko túto adresu aj tunajšiemu súdu žalovaný oznámil mailovou poštou dňa 02. 02. 2015. Navyše z činnosti tun. súdu je známe, že poštový úrad v Q. nevracia doručky o doručení písomnosti.

Žalobca tun. súdu nepredložil Zmluvu zo dňa 13.04.2006 č. 1518185251.

Oznámením o okamžitej splatnosti záväzku žalovaného voči právnenmu predchodcovi žalobcu zároveň právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného aj na uhradenie nepovoleného prečerpania vo výške 23 290,99 Sk a zároveň žalovaného vyzval na zaplatenie nevyrovnaného záväzku.

Tunajší súd v danom prípade má za to, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na žalobcu.

Tunajší súd v danom prípade mal preukázať, že predmetná zmluva bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka, avšak zároveň došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy a výpoveď zo zmluvy a následné nároky z výpovede zo zmluvy treba posudzovať podľa predpisov Občianskeho práva. Keďže zmluva bola výpoveďou od začiatku zrušená, žalobca nemá nárok na žiadne poplatky, zmluvné pokuty, iné sankcie a príslušenstvo s výnimkou úroku z omeškania od 1. dňa omeškania (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 14. 08. 2013, č.k. 17Co/341/2012).

Súd zmluvu zo dňa 21.09.2001 o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu nepovažoval za platne uzavretú, z dôvodu, že nebola daná do súladu s § 53, §54 a § 57 O.z. v zmysle § 879f ods. 4 O.z. a zmluva zo dňa 13.04.2006 č. 1518185251 nebola v zmysle § 4 ods. 1 zák.č. 258/2001 Z.z. a § 46 ods. 1 O.z. uzavretá v písomnej forme.

Z dôvodu neplatnosti predmetných zmlúv by na strane žalovaného prichádzalo do úvahy bezdôvodné obohatenie.

Pri posudzovaní dĺžky premlčacej lehoty súd zobral do úvahy ustanovenie § 52 ods. 2 tretia veta O.z., v zmysle ktorého sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie nadobudlo účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. 04. 2015, č.k. 3MCdo 14/2014).

Tunajší súd teda nárok žalobcu považoval za premlčaný, nakoľko zmluva o bežnom účte zo dňa 21. 09. 2001 bola uzavretá v zmysle zákona č. 634/1992 Zb. a nebola daná do súladu s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z ako aj § 52 a nasl.. OZ.. Žalobcovi tak uplynula dvojročná lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 O.z. ako aj trojročná lehota na uplatnenie nároku v zmysle § 101 O.z. vzhľadom na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu predmetný úver zosplatnil dňom 18. 01. 2008 a od 19. 01. 2008 začala právnenmu predchodcovi žalobcu plynúť 3-ročná lehota na uplatnenie nároku na súde, pričom žaloba na súd bola podaná až dňa 26. 09. 2013, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty.

Tun. súd preto z dôvodu premlčania nároku návrh žalobcu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi, ktorí boli v konaní úspešní, priznal právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý v konaní úspešný nebol. Žalovaný bol v konaní úspešný pričinením vedľajšieho účastníka. Trovy konania žalovaného právny zástupca žalovaného vyčíslil na celkovú sumu 531,62 Eur, ktorá pozostáva zo sumy 214,11 Eur za 3 úkony po 71,37 Eur (príprava a prevzatie, vyjadrenie vo veci samej, účasť na pojednávaní dňa 19.05.2016) + 2x RP po 8,39 Eur + 1x RP po 8,58 Eur + náhrada za stratu času vo výške 171,60 Eur, v zmysle § 17 ods. 1 a ods. 3, za účasť na pojednávaní 19.05.2016, t.j. 14,30 Eur / pol hodina, za 6 hodín, teda 12x14,30 Eur + cestovné náhrady vo výške 120,55 Eur pri ceste Hertník - Banská Bystrica a späť osobným motorovým vozidlom ŠKODA Favorit, EČV : BJ 669 AE, pri spotrebe 7,3/100km, pri cene pohonnej látky 1,163/ Eur a počte km 450. Za vedľajšieho účastníka právny zástupca vyúčtoval trovy právneho zastúpenia vo výške 531,62 Eur za 3 úkony po 71,37 Eur (príprava a prevzatie, vyjadrenie vo veci samej, účasť na pojednávaní dňa 14.04.2014) + 2x RP po 8,39 Eur + 1x RP po 8,58 Eur + náhrada za stratu času za 12 polhodín po 14,30 Eur = 171,60 Eur + cestovné náhrady vo výške 120,55, za cestu osobným motorovým vozidlom ŠKODA Favorit EČV : BJ 669 AE z Hertníka do Banskej Bystrice a späť, pri spotrebe 7,3/100km, cene pohonnej hmoty 1,163 Eur / l a počte km 450. Súd v danom prípade z uplatnených trov konania 1.063,24 Eur spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia priznal náhradu vo výške 1 027,56 Eur Eur za 3 úkony po 71,37 Eur = 214,11 Eur za zastupovanie vedľajšieho účastníka (príprava a prevzatie, vyjadrenie vo veci samej, účasť na pojednávaní dňa 14.4.2016) + 2x RP po 8,39 Eur = 16,78 Eur + 1x RP po 8,58 Eur + náhrada za stratu času vo výške 171,60 Eur + cestovné náhrady vo výške 120,55 Eur . Za zastupovanie žalovaného súd priznal žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle § 13 ods. 1 vyhl.č.655/2004 Z.z vo výške 50% za úkon príprava a prevzatie zo sumy 71,37 Eur = 35,69 Eur + 1 úkon v hodnote 71,37 Eur -vyjadrenie vo veci samej a za úkon vo výške 71,37 Eur - účasť na pojednávaní dňa 19.05.2016 + 2x RP po 8,39 Eur + 1x RP po 8,58 Eur + náhrada za stratu času dňa 19.05.2016 vo výške 171,60 Eur + cestovné náhrady vo výške 120,55 Eur. Takto priznané trovy právneho zastúpenia sú v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení trojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, v čom je rozhodnutie alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1/ a 2/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia na súd, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.